

Гордана Недовић

ТРАГАЊА

Јесте ли икада пречешљавали
мрак
да нађете мало сумрака у њему
И не налазили
ништа.

Мостове јесте ли градили
за непремостиве реке
А друга обала
бежи.

Испод дуге јесте ли трагали
шареног неба гладни
да никада не стигнете
крају.

До сунца
јесте ли некога тражили
да га не нађете
Нигде.

ПОНЕКАД

Телу продаје се даљина друма
У мени вртлози и бездани звече
И храст мога чела остаје без ума
Крик почиње у мени и расте у вече.

Под небо влажно бачена да падам
Дишу ме траве, плове ме реке
На мени сву ноћ умиру стада
Слутим истине и чујем одјеке.

Лаж у великом ноћас прокрвари
Модре на уснама заплакаше муке
Не умем светом да се завршим јер
На његовом крају почињу моје руке.